

Franquisme concretat

JUSTICIA SOCIAL

EPOCA IV - NUM. 58
9 de maig del 1936

PREU: 20 cènt.

Redacció i Administració:
Primer de Malg, 7
TELÉFON 15486
BARCELONA

Unió Socialista de Catalunya

Els diputats i compromissaris de la U. S. C. votaran Julián Besteiro per a President de la República

Paraules del company Joan Comorera

Reproduïm a continuació la intervenció publicada a «Noes», òrgan de les nostres Joventuts, amb el company Comorera, per creure de l'interès actual:

—Heu visitat el company Comorera per a fer-li unes preguntes.

—Després d'una franca salutació, hem començat:

—Fins on us sembla que pot arribar la campanya electoral?

—Fins a l'esgotament del programa electoral. Fins de mantenir el Front mentre els partits republicans vagin complint el pacte. Cal però, imposar un ritme accelerat, car el contingut limitat del programa exigeix rapidesa en la seva execució.

—Es un pacte d'efectes a llarg termini o bé només circumstancial?

—Es un pacte circumstancial que s'ha de trencar per esgotament o per mancament en l'execució per part dels partits republicans. En les circumstàncies actuals del món no hi poden haver pactes a llarg termini.

—La col·laboració governamental amb els partits burgesos, ¿la considereu necessària, actualment, per al moviment obrer?

—No sóc col·laboracionista. Crec que la col·laboració pot ésser necessària en produir-se un ambient de perill per a les institucions que ens interessa de mantenir, i per tant revolucionària. Passat o dominat l'ambient, cal cercar l'oportunitat que posi fi a la col·laboració i en condicions que signifiqui un augment de prestigi davant les masses proletàries.

—Davant l'esmicolament de les forces obreres de Catalunya, ¿quina és l'actitud a seguir pels partits de base marxista i catalana?

—Només n'hi pot haver una: la unitat de totes les forces que coincideixin essencialment en aquest propòsit.

—Aquells partits que rebutgin la fusió, com els qualificarieu?

—Hem de considerar enemics de la classe treballadora els partits que obertament o hipòcritament obstaculitzin la fusió dels partits marxistes.

—En quina línia s'haurà de recolzar el partit resultant de la fusió?

—En la d'aprofitar sistemàticament les contradiccions inevitables del capitalisme, per a enfortir el moviment de classe i portar-lo a la conquesta del poder polític.

—La qüestió de l'ingrés a la Tercera Internacional, ¿creieu que és indispensable?

—L'ingrés a la Tercera Internacional, si no impossibilita la necessària llibertat de moviments de cada país, la crec possible i necessària.

—Una vegada constituït el Partit Socialista de Catalunya, volem dir-nos, en línies generals, ¿quines relacions haurà de tenir amb el P. S. O. E.?

—Es de desitjar que la Federació Catalana del P. S. O. E. ingressi en els regles del Partit Socialista de Catalunya. De no ésser factible, per persistir el P. S. O. E. en la seva tàctica absorbent, centralista, les relacions, tanmateix, hauran d'ésser cordials i d'entesa en una acció constant de proselitisme.

I res més, una forta estreta de mà i a revetir.

La Presidència de la República

El nostre candidat

El candidat a la Presidència de la República, a probàblement, també aquesta vegada, la U. S. C. dispondrà de l'actitud de la majoria reunida al Palau de Cristall.

Deixats portar per l'onada del sentimentalisme, llavors s'elegerà a D. Nicet Alcalá-Zamora, home de dreta, reaccionari i entregat completament a l'Església catòlica.

Per una onada semblant, degut però a la figura rellevant de don Manuel Azaña els partits proletaris recolzaran un home que amb tot i reunir valuosos qualitat d'intel·ligència, de rectitud i d'honradesa, participa de la mentalitat d'un partit burgès.

La U. S. C. partidària de fronts populars en els moments oportuns per a evitar el triomf de la reacció, partidària, d'un govern d'esqueres quan les circumstàncies no permeten un govern estrictament proletari, creu que en aquests moments l'elecció de President de la República deuria recaure en un home representant d'un partit de classe.

I ho deuria ésser perquè cap partit no pot oferir millors garanties de fidelitat a l'esperit que encarna el proletariat, que el socialista. Amb el Socialisme va unit el sentit de l'ètica, d'equitat i d'alliberació.

Es per la màxima garantia d'aquests principis, que nosaltres votarem, en les circumstàncies d'ara, a un socialista.

I posats a triar escollirem el nom d'un home, que per la responsabilitat que exigeix el càrrec de la Presidència de la República, reuneixi ultra la ponderació i equanimitat indispensables en els aspectes generals de la vida de l'Estat, i també reuneixi el sentit de llibertat dels pobles que integren les diverses nacionalitats ibèriques.

Es per tot això, doncs, que si res no canvia, si res no obliga a un canvi sobtat d'actitud, el candidat de la U. S. C. serà un socialista i serà Julián Besteiro.

La derrota de Ginebra

per TOMAS AMAT

El Italians han entrat ja a Addis-Abeba. La civilització en forma de forta màquina de guerra s'ha possessonat dels centres més importants d'Etiopia. Aquella gent primitiva, carregada de tradicions i supersticions ha rebut un cop mortal per part del velleianisme Estat Italià. Talis sota la cesària ègida de Mussolini, ha portat a aquelles terres perdudes en l'Àfrica calorosa, una mostra del que són, avui encara, aquests pobles que s'anomenen civilitzats.

La lliet del més fort s'imposa per damunt de tota els tractats i de tota els drets. Res detura la voluntat dels homes i dels Estats, quan aquesta es considera prou forta per a obrir cara al món sencer i romesco per flor falliu unes vegades i per ser necessària, econòmiques, de l'actual època, condicions, canvis, sempre en funció d'alguna de moltes que consisteixen en l'adopció d'alguna nova manera de produir-se, de la bucc, aliviant-se, de les condicions, de les condicions, de l'economia que s'aprofita, es produir-se, es a l'actualitat de l'actualitat de producció cada dia més perfeccionada i operant en la via de la mecanització, per tal d'assolir un rendiment màxim.

La conquesta de nous mercats engendra noves guerres, que després es justifiquen de qualsevol manera i amb qualsevol bandera. L'honor de la pàtria ofesa; l'hegemonia d'una civilització cridada als més alts destins; necessitat d'expansió territorial o la defensa d'una religió. Això diuen els homes d'Estat i així resa la història. Agatem però, una geografia i damunt el mapa, fent un estudi de les diverses zones econòmiques, ens donem compte perfectament que totes les lluites dels pobles giran al voltant de la riquesa del subsòl o de terres fecundes i productives.

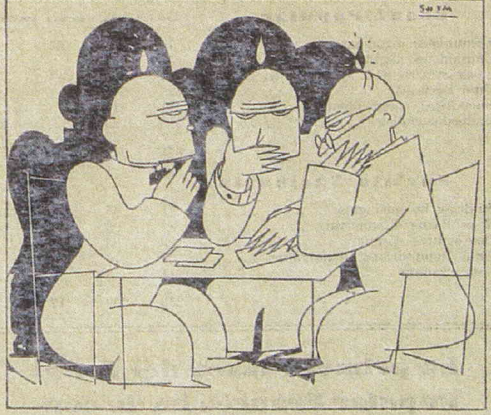
Allò que preocupa al poble, tota la colla de passions patriòtiques, que mena als homes a llur pròpia destrucció, es reduïxen a un simple problema de geografia econòmica des dels despistes ministerials.

Resumim: la guerra Italo-abissínia ha acabat, amb la victòria italiana —i, que ens alpenat el capità Meana— contra la Elica i contra el món sencer; l'organisme de Ginebra, el gran edifici sense ànima del que atans parlàvem, està més mort que els morts del cementiri. El capitalisme organitzat no pot anar contra la guerra perquè tal com il·luc recentment Mussolini, ella és la determinant de la política d'un estat davant el fet econòmic.

El Negus, malgrat la tradició sagrada del seu país, no ha volgut continuar més al front dels seus exercits i ha fugit a gran velocitat d'Etiopia, deixant així, amb tota la seva covardia, molt mal parada la seva condició divina, com la de tots els reis, sultans, emperadors i Negus del món sencer.

En mitj d'aquestes botres plenes de mal avaranys i de trapedia, davant la impossibilitat de sincronitzar la política burgesa amb els corrents d'humanitat i de civilització, cal que els treballadors de tot el món s'ajuntin més que mai i, que facin de l'ur Internacional, l'Autèntica, Única i Indestructible Societat de les Nacions, doncs els obrers units en una forta internacional són els únics que poden evitar la guerra.

... i els savis, tan distrets com sempre...

... que des de Ginebra encara estudien si s'han d'aplicar o no sancions a Itàlia. Després diran que no es preocupen de la PAU dels pobles!...

A Ginebra hi ha un pa-lan per llogar. Qui en dona més?

El Front Popular de França ha seguit les petjades del Front Popular d'Espanya.

El feixisme internacional ha estat ferit de mort.

A REMATAR-LO!!!

Les eleccions a França

per PAU CIRERA

El resultat de la segona volta de les eleccions legislatives a França ha consolidat la victòria obtinguda a la primera volta pel Front Popular, integrat, com act, pels partits representants de la classe obrera i d'esquerra burgesa coalitzats. Els pronòstics que hom feia la setmana passada en els medis polítics francesos i internacionals, s'han vist confirmats pels fets. En la Cambra actual, les esquerres tindran majoria absoluta, i el grup més nombros serà el del Partit Socialista, el qual comptarà amb 146 diputats. Els comunistes hi tindran 72 llocs, en comptes de 10 que tenien en l'anterior Parlament. Aquest augment d'efectius dels partits marxistes ha estat en detriment principalment dels radicals i radical-socialistes, car els partits conservadors i de dreta han conservat sensiblement llurs posicions. Això vol dir, doncs, que davant del perill de la reacció feixista, la massa d'electors que fins ara es sentia representada per les organitzacions democràtico-burgeses, és a dir, una gran part de la petita burgesia, s'han desplaçat més cap a l'esquerra i han sofert una radicalització.

Per a nosaltres, aquest fenomen té, no cal dir-ho, una gran significació, car és un senyal evident que la classe mitja i la petita burgesia va perdent la por que li inspiraven fins no fa gaire els programes i l'únic dels partits marxistes de classe. La petita burgesia ha comprès que l'únic adversari autèntic i capaç d'oposar-se amb eficàcia i probabilitats d'èxit a l'amenaça feixista és el proletariat revolucionari enquadrat en les organitzacions autènticament obres.

La victòria del Front Popular a França és, com el triomf de les esquerres a Espanya, d'allò més encoratjador. És encoratjador perquè representa el recobriment de la democràcia, no ja burgesa, sinó la que propugnen els que estem adscrits al moviment socialista. És la represa d'una actuació que, fins a un cert punt, havia sofert un col·lapse, passatger després de tot, a conseqüència de la implantació de les dictadures burgeses i

capitalistes en diversos països d'Europa. I és la prossecció del moviment ascendent del proletariat netament revolucionari cap a la realització dels seus postulats de classe que han de tenir com a coronament la subversió del règim capitalista actual i l'emancipació definitiva dels treballadors.

Aquest triomf, però, planteja als socialistes francesos un problema força gran. Essent com són el grup parlamentari més nombros, no podran eludir, segurament, de compartir les responsabilitats de govern, i hauran de col·laborar amb els partits burgesos que formen part del Front Popular. És una situació difícil, puix que l'experiència política d'aquests anys darrers ha demostrat com és de perjudicial per als partits obrers la col·laboració, ni que sigui a base d'un programa mínim ben concret, amb els partits d'esquerra burgesos. Ara, que dins d'aquesta dificultat, els partits burgesos (poïser els comunistes i tot es veuran obligats a col·laborar) tenen l'avantatge que seran ells els qui tindran la direcció de l'obra de govern, mentre que els radicals hauran de fer el paper de col·laboradors. De totes maneres, és prematur encara de fer pronòstics, i fem aquestes consideracions a títol de comentari.

El resultat electoral a França té repercussions, sens dubte no tan sols dins l'àrea exclusiva de la política nacional, sinó també en el terreny de la internacional. Els punts de vista defensats pels partits integrants del Front Popular, totalment contraris a la política internacional seguida fins ara, poïser faran variar per complet el panorama de les qüestions que avui agiten Europa. És de desitjar que aquest resultat representi la fi de la política de contemplacions que fins ara ha possibilitat crims patètics com el que Itàlia acaba de consumir a Etiòpia. I és de desitjar també que tingui com a conseqüència la desaparició definitiva de la farsa i la hipocresia que ha estat la característica de les actituds diplomàtiques i que ha culminat amb les darreres reunions de la Societat de Nacions.

Sobre la formació del nou Govern francès

"Le Populaire" bràn centrat del Partit Socialista. I. P. O. portava el passat dimarts uns grans titulars que deien: "El Partit Socialista està a punt per a la formació del Govern del Front Popular", i a continuació anava un article de Léo Blum que reproduïm per condonar transcendental, ja que revela la predisposició dels socialistes francesos i segurament dels seus companys comunistes — que per la importància de la seva minoria són un factor indispensable — a carregar amb la responsabilitat del Poder. Heus ací una decisió que promourà molts comentaris.

Així va l'article: "No es pot dir massa que la segona volta arrodonesi la victòria. Aquesta li dona una proporció i una significació que gairebé ningú no esperava."

"El triomf del Front Popular és adaptador. ¿A quant puja exactament la seva majoria? Jo no m'atreviria pas a fixar-la d'una manera rigorosa. AQUESTA ES COMPTA ELLA MATEIXA EN L'ACCIO."

Ara, doncs, cal actuar. El poble francès ha significat la seva voluntat amb una força escintant. Aquesta voluntat no es presta pas a cap discussió ni a cap baixa interpretació: ELLA NO SUPORTARIA CAP RESISTENCIA. Aquesta voluntat ha d'èsser executada.

El Partit Socialista reivindica en l'acció comuna la responsabilitat en la part que li pertoca.

Es un govern de Front Popular qui deu presentar-se davant la Cambra.

El Partit Socialista s'ha convertit en el grup més potent, no tan sols de la majoria sino de la Cambra sencera. El pacte d'unitat d'acció l'única al Partit Comunista. ACABA DE SEGUIR UNA CAMpanyA AL LOSTAT DEL FRONT POPULAR. Un cert nombre de socialistes no organitzats, s'aglomeren naturalment entorn d'ell. A més, al d'altre costat del Front Popular, ocupa el seu centre entre els comunistes i els radicals.

Nosaltres hem de declarar, doncs, sense perdre una hora, QUE NOSALTRES ESTEM DISPONATS PER A DESEMPENYAR EL PAPEL QUE ENS CORRESPOND. ES A DIR: CONSTITUIR I DIRIGIR EL GOVERN DEL FRONT POPULAR.

LLEO BLUM."

¿Què passa a l'Escola del Treball?

Se'ns han comunicat coses greus referents a l'Escola del Treball de Barcelona. Volem posar-les en coneixement de l'Honorable Conseller de Cultura per si té a bé fer-hi una inspecció.

¿Què és aquest rebombori que hi ha entre el personal administratiu, produït per la creació d'una plaça de 6.000 pessetes anuals adjudicada a un senyor incapacitat i immoral que fins ara havia exercit un càrrec en l'Escola de Preaprenentatge de la qual ha estat rellevat precisament per aquestes dues causes?

¿Se'ns vol dir a nous que si en quin treball justificaria el cobrament de cinc centes pessetes mensuals veïent solament dues hores a la tarda, ja que de set a nou del vespre ha d'anar a defensar-se 125 pessetes més en un altre departament de la mateixa Escola?

¿Què passa amb un tal senyor Martínez que sembla que hi hagi un interès inconfessable en afavorir-lo creant-li una plaça nova d'ajudant de l'anterior subjecte, per la qual cobrarà quatre mil pessetes per venir una estoneta a les tardes, a més de les quatre mil que ja en té als matins?

¿Com s'explica que aquesta nul·litat que respon al nom de senyor Mata, doni classes en hores de treball incompatibles, ja que hauria d'estar a Secretaria com a Cap que n'és, i fins cobra classes durant el curs preparatori d'estiu les quals no dona. Aquest senyor va haver d'èsser rellevat de dur la comptabilitat de l'Escola, per certes anomalies que són del domini públic. On són les sancions?

¿Com és que els aprenents dels

La perfecció, fonament del Socialisme

A tu, amiga, et sembla que les nostres idees no ens permeten de llegir altres llibres que els dels nostres idearis — ja que el dia que ens vas veure amb un llibre a la mà completament oposat a la nostra manera de pensar, te'ns vas estranyar i ho vas comentar entre admirada i potser hasta una mica satisfeta — a nosaltres almenys així ens ho va semblar — pensant en una possible deserció de les files socialistes.

A aquesta idea equivocada que tu tens de nosaltres, és perquè tu refuses de llegir tots aquells llibres que són contraris a les teves idees. I els refuses, no per distà de la teva consciència, sinó que per un excés d'escurpols que t'ha legal la tradició, ho consultes abans amb aquelles persones que menys interès tenen que ho facis pel temor de perdre adeptes.

Nosaltres, aquest temor no el tenim. Podem llegir tot el més contrari a la nostra ideologia, perquè tenim la seguretat i el convenciment de que les nostres idees seguiran fermes. Amb la fermesa inalterable que la raó els dona.

També ens has parlat del «remordiment» que l'ocasiona la lectura de tot allò que no ha passat per la censura dels teus directores més o menys «espirituals». La curiositat

tallers tot i que han passat el temps regimentari de l'aprenentatge («més anys» no poden passar a oficials i se'ls condanna vulnerant les lles de treball, a un sou miserós?

¿I d'aquell decret de Presidència suspensat tots els nomenaments fets després del 6 d'octubre, no se'n han enterat certs senyors?

Es clar que el senyor Conseller de Cultura no en deu saber res d'aquestes anomalies i fins immorals que estan passant a l'Escola del Treball, però en canvi tots aquests fets estan posats sota l'advocació de Sant Ramon Casanoves Degollada, Director de l'esmentat Centre Docent.

¿Podrem saber alguna cosa, i es posarà fre a aquestes anomalies? Esperem que sí, ja que si fos el contrari ens veuríem obligats a insistir novament amb arguments un xic més clars.

— aquesta «greu» falta la te perdonem, amiga, la curiositat és defecte com en les dones — pot, a vegades, més que les teves conviccions i la teva «fe», i passo per allà la sessió de consultes; però després t'ho pendexes, perquè el «remordiment» — al que nosaltres donem el nom més exacte de «lluita moral» — no el deixa dormir.

Dones bé. Aquesta lluita moral que el provoquen les idees contràries a les teves és a causa de la teva manca de fe — no protestis perquè és la veritat — tu hegeixes i a mida que vas llegint medites, penses... i veus i comprens que les teves idees careixen de fonaments prou fermes per evitar que es bambolegin a la més lleu trontollada.

Però tu això no ho vols confessar. — La teva dignitat no ha arribat encara a aquell grau de perfecció que posseeixen els homes lliures. — La hipocresia, el ven i segueixes sense voler comprendre la causa del teu «remordiment».

Per nosaltres aquesta «lluita moral» no existeix. Quan llegim un llibre on cada paraula i cada ratlla és un atemptat contra el Socialisme, ens serveix per veure més clar les nostres idees i convèncer-nos de la mesquidat de les vostres.

A més a més, nosaltres sabem perquè som socialistes. No anem a les palpentes per cercar una doctrina, i quan l'hem trobada, ha estat amb el ple i ferotge convenciment de que aquesta és un dret que tothom haurà de reconèixer en un dia no llunyà.

I tu, dona, que tant ens combats, però que no saps ben bé per quina raó, ja que tampoc estas segura de les teves idees, hauràs de reconèixer el teu error si vols gaudir de les llibertats que només parlayen a les dones conscients que saben el que són perquè no dubten — ni res les fa dubtar — de llur manera de pensar.

I mentrestant nosaltres podem seguir llegint els «teus llibres» per convèncer-nos més de la perfecció de les idees socialistes.

ASSUMPCIÓ RAMÍREZ

Feu subscriptors per a JUSTICIA SOCIAL!
Propagau JUSTICIA SOCIAL!

Resultats de les eleccions franceses

Front Popular

	Arx	Abans	Guany	Perdua
Comunistes ortodoxos	72	10	62	
Comunistes dissidents	10	11		1
Socialistes S. F. L. O.	146	97	49	
Unió Socialista	26	45		19
Socialistes independents	9	21		12
Radical-socialistes	115	158		43
Total	378	342	111	75

Partits Nacionals

	Arx	Abans	Guany	Perdua
Radicals independents	31	65		34
Republicans d'esquerra	83	99		16
Demòcrates populars	23	23		
Unió Republicana Democràtica	88	76	12	
Conservadors	11	6	5	
Total	236	269	17	50

La primera tasca del Front Popular Francès ha de consistir a extirpar el feixisme Imperialista

RESTAURANT HORTA VALENCIANA

TORRE SANT SEBASTIA

BARCELONETA

TELÈFON 14342

Especialitat en Paella Valenciana, Llagosta Barceloneta

Pollastre a l'Àst, estil Horta

Salons especials a 90 metres d'alçària, propis per a Banquets i «Lunchs» en tipiques barraques valencianes
Temperatura ideal

DIRECTOR-ARRENDATARI: M. VILLELLAS